

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทำนายความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีหัวข้อในการนำเสนอในบทนี้ คือ การสรุปการอภิปรายผล ข้อจำกัดของการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง (Cross Sectional Survey Study) ทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม พ.ศ. 2559 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย และทำนายปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย และความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 383 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบบต่อเนื่อง (Consecutive Sampling) จากประชากรคาดประมาณจำนวน 9,199 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบสอบถามได้มาจากการคัดแปลงและปรับเปลี่ยนเนื้อหาตามความเหมาะสมจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล การพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และได้มีการทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability Test) โดยการนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่โรงพยาบาลสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน ได้ทดสอบความเที่ยงแบบวัดทัศนคติ บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงด้านความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย และบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงด้านแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ที่ 0.80, 0.80 และ 0.85 ตามลำดับ แบบวัดทั้ง 3 ด้านมีลักษณะมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อแปลผลของการวิจัยโดยใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การทำนายปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม

การใช้ถุงยางอนามัย และความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย ใช้สถิติ Binary Logistic Regression แสดงข้อมูลโดยค่า Odd Ratio กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95 % ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ข้อมูลส่วนบุคคลและสุขภาพ

ลักษณะของชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย จำนวน 383 คน มีอายุเฉลี่ย 27.47 ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 24 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.มากที่สุด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดพักอาศัยอยู่คนเดียว เคยได้รับการให้การศึกษาและตรวจหาเชื้อเอชไอวีโดยสมัครใจ โดยส่วนใหญ่มีผลลบในการตรวจเลือดหาเอชไอวี ยังไม่เคยรับการรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทราบวิธีการใช้ถุงยางอนามัย และสารหล่อลื่น ในช่วงสามเดือนที่ผ่านมามีคู่นอน 1 – 5 คน อายุในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยกว่า 18 ปี โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก มักพบปะคู่นอนได้จากทางอินเทอร์เน็ต หรือโซเชียลเน็ตเวิร์ค และใช้ถุงยางอนามัยไม่สม่ำเสมอมากที่สุด

ทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย

ระดับทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า ทัศนคติโดยรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติ เท่ากับ 3.65 คะแนน จากคะแนนเต็มทั้งหมด 5 คะแนน

บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงด้านความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า บรรทัดฐานด้านความเชื่ออยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยของบรรทัดฐานด้านความเชื่อ เท่ากับ 4.03 คะแนน จากคะแนนเต็มทั้งหมด 5 คะแนน

บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงด้านแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า บรรทัดฐานด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยของบรรทัดฐานด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 4.04 คะแนน จากคะแนนเต็มทั้งหมด 5 คะแนน

สำหรับการสรุปตามวัตถุประสงค์ทั้งสามข้อพบว่า

1. พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย อัตราการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งขณะมีเพศสัมพันธ์ ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา

ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งขณะมีเพศสัมพันธ์ ในช่วงสามเดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 49.61

2. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย

ผลจากการศึกษา พบว่า รายได้ การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก การทราบวิธีการใช้สารหล่อลื่น ทักษะคิดต่อการใช้ถุงยางอนามัย บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงด้านความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย และบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงด้านแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ถุงยางอนามัยของชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

3. ปัจจัยทำนายความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัย

ผลจากการศึกษาพบว่า บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงด้านความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย และบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงด้านแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ถุงยางอนามัยของชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยจะทำการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ทั้งสามข้อ ได้แก่

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย โดยพบว่า กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายมีการใช้ถุงยางอนามัยสม่ำเสมอเพียงร้อยละ 49.61 เมื่อเทียบกับผลการสำรวจในปี 2557 ของจังหวัดเชียงใหม่พบการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในรอบ 3 เดือน ร้อยละ 62.56 (สำนักกระบวนวิชา, 2557) เห็นได้ว่าการใช้ถุงยางที่อนามัยลดลง และเมื่อเทียบกับการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีการใช้ร้อยละ 62.13 ซึ่งกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายของการศึกษานี้ มีการใช้ถุงยางอนามัยน้อยกว่ากรุงเทพมหานคร และส่วนใหญ่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของชีวิตร้อยละ 67.36 มีคู่นอนเฉลี่ยในระยะเวลา 3 เดือน เฉลี่ย 3.69 คน ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าควรมีการทบทวนและหาแนวทางเพื่อให้กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายมีการใช้ถุงยางอนามัยสม่ำเสมออย่างจริงจัง

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย โดยทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลสามารถนำมาประยุกต์ในการทำนายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายได้ สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย ดังนี้

1. ด้านทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย ที่พบว่ากลุ่มที่มีทัศนคติดีมากกว่าต่อการใช้ถุงยางอนามัยมีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยสม่ำเสมอ ร้อยละ 55.30 มากกว่า 1.63 เท่าเมื่อเทียบกับกลุ่มที่มีทัศนคติปานกลางหรือน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากทัศนคติ เป็นความรู้สึกเชื่อศรัทธาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีทัศนคติที่ดี เชื่อว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกัน โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ การใช้ถุงยางอนามัยไม่ได้ทำให้ไม่สนุกขณะมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัยไม่ทำให้เสียเวลา ไม่รู้สึกอายนี้อายุที่พกถุงยางอนามัย และไม่รู้สึกอายที่ต้องซื้อถุงยางอนามัยที่ร้านสะดวกซื้อ หรือขอรับถุงยางอนามัยจากสถานพยาบาลด้วยตนเอง มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่ากลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีทัศนคติด้านนี้น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ Gaston Godin ที่ประเทศแคนาดา (Gaston Godin et al., 2011) และการศึกษาของ Hugh Klein & Rachel L. Kaplan ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา (Hugh Klein & Rachel L. Kaplan, 2012) ที่พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์ต่อการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ด้านบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย ตามหลักทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย ร่วมกับแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย เป็นบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง หรือผู้ใกล้ชิดต่อการใช้ถุงยางอนามัย การศึกษาในปัจจุบันพบว่า ด้านความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มที่มีบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงด้านความเชื่อในระดับดีมากมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (ร้อยละ 54.10) มากกว่ากลุ่มที่มีระดับความเชื่อปานกลางหรือน้อย 2.38 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ใกล้ชิดสำคัญที่เป็นคนรัก (แฟน) เป็นกลุ่มผู้ใกล้ชิดที่จะสนับสนุนให้กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายมีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยมากกว่ากลุ่มอ้างอิงที่เป็น พ่อแม่ หรือกลุ่มเพื่อน สำหรับด้านแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีระดับแรงจูงใจมากจะมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (ร้อยละ 53.68) มากกว่ากลุ่มที่มีระดับแรงจูงใจปานกลางหรือน้อย 2.38 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สีสัน กลิ่น และขนาดของถุงยางอนามัยเป็นแรงจูงใจให้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษานี้สนับสนุนทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลที่อธิบายว่าการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญต่อตนเอง ทั้งด้านความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวัง และแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตาม เป็นปัจจัยที่ทำให้มนุษย์รู้สึกว่าการกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใด บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงจึงเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Gregory Joseph Gross เมืองมิดเวสต์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่พบว่า บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) เป็นปัจจัยที่สามารถทำนาย

ความตั้งใจต่อการใช้อย่างอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไปของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายได้ (Gregory Joseph Gross, 2012)

นอกจากนี้ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การใช้อย่างอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และการรู้วิธีใช้สารหล่อลื่นอย่างถูกวิธี ต่างก็เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้อย่างอนามัยทุกครั้งของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. กลุ่มที่มีรายได้มากมีการใช้อย่างมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อย 1.92 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Adjusted OR 1.92, 95 % CI 1.12 – 3.23) เพราะรายได้ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการใช้อย่างอนามัยของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ที่มีรายได้สูงกว่าถึงแม้ไม่สามารถเข้าถึงบริการสนับสนุนอย่างอนามัยของหน่วยบริการต่าง ๆ ได้ แต่จะยังสามารถจัดหาอย่างอนามัยมาใช้ได้ ตามกำลังทรัพย์ สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง การรณรงค์ประชาสัมพันธ์และปัจจัยเชิงพฤติกรรมการใช้อย่างอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายกรุงเทพมหานคร (ณัฐวิวัฒน์ ตั้งปฐมวงศ์, 2555) ที่พบว่ารายได้เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้อย่างอนามัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($X^2 = 13.73, p < 0.05$)

2. กลุ่มที่ใช้อย่างอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 62.40 มีการใช้อย่างอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้อย่างอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 2.33 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Adjusted OR 2.33, 95 % CI 1.41 – 3.70) เพราะการตัดสินใจใช้อย่างอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของชีวิตของกลุ่มตัวอย่างหมายถึงการแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างเด่นชัด โดยไม่ปฏิเสธอย่างอนามัยตั้งแต่เริ่มแรก จึงใช้อย่างอนามัยด้วยความตระหนักต่อการป้องกันโรค ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาการใช้อย่างอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายจังหวัดขอนแก่น ที่พบว่า กลุ่มที่ใช้อย่างอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 40.25 มีการใช้อย่างอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้อย่างอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 3.45 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Adjusted OR 3.45, 95 % CI 1.96 – 5.88) (จิรภัทร หลงกุล, 2555)

3. ข้อค้นพบ กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่รู้วิธีใช้สารหล่อลื่นอย่างถูกวิธีใช้อย่างอนามัยมากกว่ากลุ่มที่ไม่รู้วิธีใช้ 2.04 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Adjusted OR 2.04, 95 % CI 1.06 – 3.85) หลายหน่วยงานมีการสนับสนุนให้ใช้สารหล่อลื่นชนิดละลายน้ำอย่างเพียงพอขณะมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก เพราะอย่างอนามัยมีการเคลือบสารหล่อลื่นอยู่เพียงเล็กน้อย ไม่เพียงพอต่อการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก การใช้สารหล่อลื่นควบคู่กับการใช้อย่างอนามัย เพื่อไม่ให้อย่างอนามัยฉีกขาด หรือแตก ขณะมีเพศสัมพันธ์ และยังเพิ่มความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติในการ

มีเพศสัมพันธ์ด้วย และเมื่อเพิ่มความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติขณะมีเพศสัมพันธ์ ทำให้กลุ่มที่ทราบวิธีการใช้สารหล่อลื่นอย่างถูกต้องมีการใช้ถุงยางอนามัยมากขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ปัจจัยทำนายความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย ใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลเช่นเดียวกับวัตถุประสงค์ข้อที่สอง สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย

1. ด้านทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย ที่พบว่ากลุ่มที่มีทัศนคติดีมากต่อการใช้ถุงยางอนามัยมีความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งต่อไปเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 91.24 มากกว่า 10.65 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเทียบกับกลุ่มที่มีทัศนคติปานกลางหรือน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งในวัตถุประสงค์สอง ก็พบว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเช่นเดียวกัน ทัศนคติมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัย สอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่กำหนดความตั้งใจใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอดส์ของเด็กวัยรุ่นชาย (ศรีสุดา โภคา, 2541) ที่พบว่า ทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงคนรักและหญิงอื่นที่ไม่ใช่คนรัก

2. ด้านบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงที่ใกล้ชิดเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย ความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของบุคคลในกลุ่มผู้ใกล้ชิดเกี่ยวกับการใช้ถุงยาง การศึกษาในวัตถุประสงค์นี้ กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของบุคคลในกลุ่มผู้ใกล้ชิดเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในระดับมากมีความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (ร้อยละ 93.28) มากกว่ากลุ่มที่มีระดับความเชื่อปานกลางหรือน้อย 3.60 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ใกล้ชิดที่เป็นคนรัก (แฟน) กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีความเชื่อเกี่ยวกับคาดหวังว่าคนรัก (แฟน) อยากให้ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เมื่อมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยตลอดเวลา ถ้าปฏิบัติเช่นนี้เมื่อคู่กันเอง ไม่ใช้ถุงยางอนามัย ถ้าใช้ถุงยางอนามัยด้วยตัวเอง จะมีผลต่อการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มผู้ใกล้ชิดที่เป็นพ่อแม่ที่คาดหวังว่าชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายถ้าปฏิบัติเช่นนี้เมื่อคู่กันเอง ไม่ใช้ถุงยางอนามัย มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของบุคคลในกลุ่มผู้ใกล้ชิด ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีระดับแรงจูงใจมากจะมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (ร้อยละ 91.18) มากกว่ากลุ่มที่มีระดับแรงจูงใจปานกลางหรือน้อย 1.52 เท่า เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สีสน กลิ่น และขนาดของถุงยางอนามัยเป็นแรงจูงใจให้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษานี้สนับสนุนทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ที่อธิบายว่าการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญต่อตนเอง ทั้งด้านความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวัง และแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตาม

เป็นปัจจัยที่ทำให้มนุษย์รู้สึกว่าการกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใด บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงจึงเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีสุตา โกคา ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยกำหนดความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอดส์ของเด็กรุ่นชาย พบว่า บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นชายอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (ศรีสุตา โกคา, 2541)

3. นอกจากปัจจัยตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลทั้งสองปัจจัย ยังพบข้อค้นพบระหว่างพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งขณะมีเพศสัมพันธ์และความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยมีความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งต่อไป (ร้อยละ 93.16) มากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยหรือใช้ไม่สม่ำเสมอ 11.42 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายความได้ว่าพฤติกรรมที่ได้กระทำจนเกิดเป็นความเคยชิน ส่งผลให้เกิดความตั้งใจจะปฏิบัติพฤติกรรมนั้นในอนาคตด้วย

ผลการศึกษานี้เป็นไปตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ทั้งวัตถุประสงค์ที่สองและวัตถุประสงค์ที่สาม ที่ได้อธิบายว่าความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเป็นผลมาจากทัศนคติต่อพฤติกรรมนั้น และบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น สำหรับการศึกษาความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายนี้ พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยสามารถทำนายความตั้งใจการใช้ถุงยางของกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์ได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มชายที่มีสัมพันธ์กับชาย และปัจจัยทำนายความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยในการศึกษานี้ ทั้งปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิง และปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ในการที่จะนำไปวางแผนและหามาตรการที่เหมาะสมที่จะช่วยเพิ่มการใช้ถุงยางอนามัยให้เกิดขึ้นร้อยละ 100 เพื่อยุติปัญหาโรคเอดส์ ด้านการลดผู้ติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่ ในกลุ่มชายที่มีสัมพันธ์กับชาย ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทาง ดังนี้

1. เพิ่มทัศนคติที่ดีต่อการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย ในการประเมินคุณค่าของถุงยางอนามัยที่สามารถป้องกันโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทัศนคติที่เชื่อว่าการใช้ถุงยางอนามัยจะทำให้รู้สึกเป็นธรรมชาติไม่น้อยกว่าการไม่ใช้ถุงยางอนามัย ทัศนคติที่เชื่อว่าการใช้ถุงยางอนามัยไม่ทำให้เสียเวลา ทัศนคติที่เชื่อว่าการพกถุงยางอนามัยไม่ใช่เรื่องน่าอาย และทัศนคติที่เชื่อว่าการซื้อถุงยางอนามัย หรือการขอรับบริการถุงยางอนามัยจาก

สถานพยาบาลด้วยตนเองไม่ใช่เรื่องน่าอาย ซึ่งเป็นปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ขณะมีเพศสัมพันธ์ของการศึกษานี้ ในการรณรงค์เพื่อป้องกันความคุมโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่อไป

2. เพิ่มความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย และแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย ของบรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงต่อการใช้ถุงยางอนามัย ในการศึกษาพบ ว่า กลุ่มอ้างอิงหรือบุคคลใกล้ชิดที่สำคัญที่สุด คือ คู่รัก หรือแฟน คือ ความคาดหวังจากกลุ่มคนรัก (แฟน) เป็นความเชื่อที่ทำให้กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก เป็นความเชื่อที่ทำให้กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายพกถุงยางอนามัยติดตัวตลอดเวลา เป็นความเชื่อที่ทำให้กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายกล้าปฏิเสธคู่นอนเมื่อคู่นอนไม่ใช้ถุงยางอนามัย และเป็นความเชื่อที่ทำให้กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายกล้าซื้อถุงยางอนามัยด้วยตนเอง และหากเพิ่มแรงจูงใจด้าน กลิ่น สี และขนาดของถุงยางอนามัย จะทำให้กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายจะมีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งขณะมีเพศสัมพันธ์ และมีความตั้งใจการใช้ถุงยางอนามัยมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ด้านความตระหนักและทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย เช่น ทำไมชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่ผ่านการให้คำปรึกษาในการตรวจเลือดเอชไอวี ยังคงมีการใช้ถุงยางอนามัยที่น้อย ทำไมการใช้ถุงยางอนามัยทำให้ไม่สนุกขณะมีเพศสัมพันธ์ ทำไมเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยถือเป็นการไว้ใจซึ่งกันและกัน ผู้ที่เปลี่ยนคู่นอนบ่อยมีวิธีการเลือกคู่นอนที่จะไม่ใช่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์อย่างไร